

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXII.
September
2019

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours
Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 9

Za život

September je pre žiakov, študentov i pedagógov niekedy viac niekedy menej ťažkým začiatkom školského roka. Ako katolíci v septembri máme sviatok Povýšenia sv. Kríža a slávnosť Sedembolestnej Panny Márie. A už po tretí raz bude v septembri na Slovensku národný pochod za život. Nielen katolíci, nielen kresťania, ale všetci ľudia sú pozvaní uvedomiť si a chrániť právo na život.

Právo na život je jedným zo základných ľudských práv, ktoré drvivá väčšina ľudí chápe a akceptuje. Je zakotvené vo viacerých medzinárodných deklaráciách a dohovoroch. Každá ľudská bytosť má právo na život.

Je smutné, že sú ľudia, ktorí tento zákon prestúpia a siahnu niekomu na život. Ale ešte smutnejšie je, ak sú prijaté zákony, ktoré toto umožňujú, lebo nie všetci sú považovaní za ľudské bytosti. To sa týka zvlášť nenaro-

dených detí a problematiky umelých potratov.

Ako ľudia máme rešpektovať právo na život každého jedného človeka a máme sa zasadzovať za jeho napĺňanie v konkrétnom živote. O to viac ako kresťania, lebo veríme že život je posvätný, že Boh je darcom života, Pánom života a smrti.

Častejšie možno počuť z úst veriacich: „*Ved' som nikoho nezabil, tak nemám hriech.*“ Nie je to tak, lebo zhrešíť môžeme nielen skutkami, ale aj slovami, myšlienkami a zanedbávaním dobrého. A ešte existujú aj takzvané cudzie hriechy, napr. dávať iným radu na hriech, súhlasiť s hriechom iných, mlčať pri hriechu iných. Teda ak som aj fyzicky nikoho nezabil, mohol som zhrešíť tým, že som chcel niekomu ubližiť, tým že som niekomu radil ísť na potrat, alebo som s tým súhlasiel.

(pokračovanie na strane 2)

Za život (pokračovanie zo strany 1)

Národný pochod za život je príležitosťou uvedomiť si toto všetko. Možnosťou nemláčať, ale vyjadriť svoj nesúhlas a pozdvihnuť svoj hlas za ochranu života nenanarodených. Mottom toho tohtoročného je: „Za najmenších z nás“. Aj tí najmenší, ešte nenanodení sú z nás, sú našimi bratmi a sestrami, ktorých máme milovať a vidieť v nich samého Ježiša Krista, sú ľudskými bytosťami, ktoré majú právo na život a toto ich právo máme brániť, ochraňovať. Nech v nám tom pomáha svojím orodovaním naša nebeská matka a patrónka, Sedembolestná Panna Mária.

Peter Škultéty

Posledná rozlúčka s Ignácom Bizmayerom († 15.8.2019)

Vážená smútiaca rodina, vážené smútočené zhromaždenie! Veľký nemecký básnik Goethe povedal: „Krásni mladí ľudia sú hračky prírody, ale krásni starí ľudia sú umelcové obrazy.“ A nielen to. Starí ľudia sú ako dobré knihy. V ich pamäti je zapísané všetko, čo prežili a skúsili. Takým umeleckým dielom a bohatou knihou je aj život nášho slávneho rodáka, národného umelca Ignáca Bizmayera. Hoci je Slovensko iba maličkou bodkou na mape sveta, stáva sa vo svete známym vďaka takým ľuďom, ako bol náš majster. O jeho veľkolepom diele, ktoré preslávilo naše malé Slovensko sa dozviete z monografii o ňom. Vytvoril úžasné dielo, nespočetné množstvo keramických figúrok, plastík a reliéfov, ktoré zdobia významné budovy na Slovensku i v zahraničí. No pre nás bol nielen majster, umelec ale predovšetkým múdry a citlivý človek. Vždy sa rád vracal do rodnej Košolnej a pospomínał na roky, ktoré tu prežil. Veľmi radi sme počúvali jeho rozprávania o rokoch detsstva a mladosti. Obdivovali sme jeho životný elán a

entuziasmus. Nedá sa zabudnúť na jeho humor a výbornú pamäť. Nostalgia zaznievala z jeho slov, keď videl ako sa domčeky z jeho detsstva menia na moderné stavby. Ale uznával, že život musí ísť dalej vo všetkých svojich podobách. Vždy sa živo zaujímal o dianie v rodnej obci, vždy sa pozrel ako sa Košolná mení a rozrastá. Národný umelec Ignác Bizmayer, bol náš ujo Náčo pre blízkych priateľov jednoducho „Náčko“. Zaujímal sa o všetko. Nielen tvoril nové diela, ale mal aj hodnotné zbierky obrazov, nábytku či krojov z rôznych kútov Slovenska. Návštevy vždy vítal srdečne a s veľkým potešením. S nadšením a priam detskou radosťou ukazoval kroje a mnohé iné pamiatky z Košolnej. Boli to jeho poklady. Rodáci ho mali radi, väzili si ho, pripravili privítania, keď každoročne pri „Putování po habánskych dvoroch“ navštívil aj svoj rodný „habánsky dvor v Košolnej“. Svoju úctu mu prejavili aj udelením Čestného občianstva obce Košolná. Kedysi keď prišla som Vám k sviatku priať zaleskla sa slza dojatia v oku Vašom, prijali ste ma stiskom rúk a úprimným objatím so slovami „Vitaj Košolanka moja“. Dnes lúčime sa s Vami páñ Ignác Bizmayer a d'akujeme Vám za všetku krásu stvárnenú vo Vašom bohatom diele. Vaša dobrota, láska k rodisku a nášmu krásnemu Slovens-

sku zostane v našich mysliah a srdeciach navždy. Vaše životné dielo, do ktorého ste vložili svoje srdce, um a cit svojich rúk navždy zostane a bude nám pripomínať Vás, nášho majstra, rodáka, umelca, nášho uja Náca. Lúči sa s Vami „Košolanka Vaša“ v mene obce Košolná, v mene Vašich rodákov a priateľov. Čest' Vašej pamiatke! Čest' Vášmu životu! Vaši rodáci z Košolnej!

Hana Dedáčková

Rosa Mystica (1. časť)

Rosa Mystica je v latinčine jedno zo zvanií v loretánskych litániách, jeden z titulov, ktoré dávame Panne Márii – Ruža tajomná. Je to tiež socha Panny Márie, ktorá v posledných týždňoch putuje po domácnosťach v našej farnosti. V roku 1946 sa v Montichiari v Talianku začala zjavovať Panna Mária prostej, vtedy 36-ročnej, slobodnej žene – Pierine Gilliovej /1911-1991/. Pierina bola v tom čase pomocnou ošetrovateľkou v nemocnici. Zjavenia sa po odmlke devätnásť rokov presunuli na predmestie Fontanella. Keď cirkevné authority Pierine zakázali prístup na miesto zjavenia, Mária sa svojej vyvolenej duší zjavovala v jej súkromí až do roku 1983. V literatúre sa uvádzajú 8 zjavení v Montichiari, 4 zjavenia vo Fontanelle a asi 45 súkromných zjavení. Pierina pri zjaveniach videla, ako duše v pekle prežívajú pekelné muky. Kto bola Pierina Gilliová? Pierina Gilliová sa narodila 3. augusta 1911 ako najstaršia z troch dcér; ich otec zahynul v prvej svetovej vojne. V roku 1918, teda vo veku siedmich rokov, bola Pierina ako sirota prijatá do útulku v Montichiari a zostala tam tri roky. Jej matka sa opäť vydala (mala ešte ďalších päť detí), a tak sa Pierina vrátila domov a pomáhala jej vo vedení domácnosti. Na vzdelenie nemala čas. Do školy chodila len štyri roky; neskôr ešte po dobu jedného roka navštievovala večerné kurzy. Jej nový otec pochádzal zo skromných po-

merov – bol prostým nádenníkom a vo vtedajšom povojnovom Taliansku zmietanom hospodárskymi ťažkoťami, si prácu hľadal len s ťažkoťami; preto sa rodina niekoľkokrát aj stáhovala. V dvadsiatich rokoch vstúpila Pierina do služby k carpenedolskému vikárovi a zostala u neho šesť rokov. Od roku 1937 do roku 1940 bola zamestnaná ako pomocná sestra na klinike Villa Bianca v Brescii. Od roku 1940 do roku 1945 vykonávala to isté zamestnanie v nemocnici v Desenzano, ležiacom na brehu jazera Lago di Garda, vzdialenom asi 15 km od Montichiari. Túto nemocnici spravovali rehoľníčky rádu Ancille della Carita; v roku 1944 sa Pierina rozhodla, že vstúpi do ich kongregácie, a tak sa pripravovala na noviciát v materskom kláštore v Brescii. Sotva tu však bola tri mesiace, náhle utrpela mozgovú príhodu a 12 dní zostala v bezvedomí. Hoci jej bola poskytnutá všetka starostlivosť, bol jej prípad považovaný za beznádejný, a preto jej bolo udelené posledné pomazanie. V týchto dňoch, zatialčo ležala v predsmrtnej agónii, sa prihodila, a to práve vo chvíli, kedy u nej neboli žiadny dozor, tátó výnimočná udalosť: Pierina sa náhle prebudila a zbadala pred sebou rehoľníčku – zakladateľku rádu, svätú Crocifisso Di Rosa; tátó sväticu držala v ruke nádobu s mast'ou a povedala Pierine: „pomažem ti hlavu a uzdraviš sa, ale potom ponesieš ťažký kríž.“ Ihned tak urobila a Pierina bola naozaj okamžite uzdravená; svojim spolusestrám o okolnostiach svojho uzdravenia však nič nepovedala. Sestry sa obávali, že by sa jej ochorenie mohlo opakovat, a preto ju

prosili, aby kongregáciu radšej opustila. Pierina im vyhovela, načo po roku strávenom doma bola prijatá ako pomocná ošetrovateľka v nemocnici v Montichiari. Bývala priamo v nemocnici, a to prakticky sama v dvojlôžkovej izbe, ktorá bola k dispozícii obslužnému personálu. Práve v tejto izbe došlo o dva roky neskôr – 24. novembra 1946 – k prvému Máriinmu zjaveniu. Udialo sa to takto: Pierina sa na kolenách modlila svoju večernú modlitbu, keď v tom sa jej zjavila Svätá Panna v podobe zázračne krásnej Pani, odetej do fialového šatu a s bielym závojom na hlave. Mária bola veľmi smutná a jej oči boli plné slz, ktoré stekali až na zem. Jej hrud' bola prebodnutá tromi veľkými mečmi. Mária vtedy Pierina povedala iba tri, avšak veľmi významné slová: „Modlitba – pokánie – náprava.“ Počas zjavenia dňa 13. júna 1947 svätá Panna Pierine povedala: „Nás Pán Ma posielal, aby som priniesla novú mariánsku pobožnosť... Prajem si, aby 13. deň každého mesiaca bol slávený ako mariánsky deň. Dvanásť predchádzajúcich dní treba konáť zvláštne prípravné modlitby. Tento deň by mal byť dňom zmieru za urážky, ktoré nás mu Pánovi urobili duše zasvätené Bohu. Svojimi vinami prebodli moje materské Srdce a Srdce môjho Božského Syna Ježiša Krista, akoby tromi žeravými mečmi.“ Naopred oznamené zjavenie 8. decembra 1947 už prišlo niekoľko tisíc ľudí. Panna Mária vtedy Pierine povedala: „Svojím príchodom sem do Montichiari prejavujem prianie, aby som bola vzývaná a uctievaná ako Rosa Mystica. Želám si, aby sa 8. decembra napoludnie každý rok slávila hodina Milosti pre celý svet. Touto úctou bude získaných mnoho milostí pre dušu a telo... Želám si, aby za dosiahnuté milosti bola zhodená socha Rosa Mystica s mojou podobou... a aby bola po zemi nosená v procesiach.“ Svätá Panna potom zoširoka rozopäla ruky a zo svojej hrude vybrala Srdce, na ktorom boli tri ruže – biela, červená a zlatožltá. Z tohto Srdca vy-

chádzalo silné a všetko prenikajúce svetlo. Význam týchto troch ruží Pierina vysvetlila takto: „Biela ruža – duch modlitby, červená – duch zmieru a ochoty k obetiam, zlatá – duch pokánia.“ Dňa 31. augusta 1975 Panna Mária Pierine povedala: „Kde sa nachádzam ako putovná socha, kde som vzývaná a kde sa ľudia veľa modlia, tam všade môj Božský Syn Ježiš Kristus necháva prúdiť z neba zvláštne milosti.“ Ked' sa jedna z putovných sôch vrátila do Montichiari, Pierine sa zjavila Panna Mária – sprevádzaná dvomi fatimskými deťmi – Františkom a Hyacintou, svätým archanjelom Rafaelom a tiisícmi anjelov i svätých – a povedala: „Ked' Ma prinášajú ľudom ako pútničku, ako Mysticú ružu, prichádzam s anjelmi a so svätými nebies, stojím po boku sochy a všetkých chránim a všetkých žechnám... Zvlášť však budem svojim detom nabíziku v hodine ich smrti s Božou milosťou a so svojou materskou láskou.“ Sám Božský Syn Pierine povedal: „Pri odovzdani sochy Nebeskej Matky, mojej Matky, nech najprv knaz alebo jeho zástupca v mojom mene udelí sväte požehnanie a potom nech sa modlí: „Prijmte s radosťou vznešení pútničku, ktorá k vám prichádza s túžbou vám pomáhať. Modlite sa, modlite sa!“ Pred členmi biskupskej vyšetrovacej komisie Pierina prísahou na Písmo svätého potvrdila pravdivosť svojich slov o zjavení Panny Márie. Zakrátko potom otec biskup jej odporučil, aby sa zriekla verejnosti a odobrala sa do kláštora. Pierina potom žila takmer 20 rokov ako host' v kláštore Františkánskych sestier. (Pokračovanie nabudúce.)

spracoval Peter Škultéty

Zvony kostola v Košolnej

Zvon Sv. Kríž a Panna Mária (malý zvon)

Tón: a/2

Priemer: 430 mm

Hmotnosť: ~ 50 kg

Lejár, rok uliatia: Karol Filgrader, Trnava 1797

Malý zvon sa nachádza v južnom poli dvojpolovej oceľovej zvonovej stolice. Má šest'ramennú korunu prichytenú k lomenej oceľovej hlavici. Pod príklopom koruny sa nachádza reliéf ruky, ktorej vztýčený ukazovák ukazuje na juh a zároveň udáva smer čítania nápisu, ktorý sa nachádza pred ňou:

FVSA PER CAROLVM FILGRADER
TYRNAVIAE A. 1797.

Preklad:

ULIAL KAROL FILGRADER
V TRNAVE ROKU 1797.

Nápis je z vrchnej a zo spodnej strany lemovaný jednou plastickou linkou. Pod plastickou linkou zo spodnej strany nápisu je umiestnený dookola obiehajúci, opakujúci sa ozdobný ornament. Na juhozápadnej strane drieku zvona sa nachádza reliéf Ježiša na kríži a na náprotivnej (severovýchodnej) strane nájdeme reliéf Panny Márie ako v náručí drží malého Ježiška. Nad prechodom k úderovému vencu sa nachádza trojica plastických liniek. Zvon má padajúce priviazané srdce a je poháňaný elektromagnetickou cievkou, ktorá ho hojdá na strany východ a západ.

Zvon Svätý Kríž a Svätý Jozef (veľký zvon)

Tón: f/2

Priemer: 573 mm

Hmotnosť: ~ 110 kg

Lejár, rok uliatia: Bratia Fischerovci, Trnava 1932

Veľký zvon sa nachádza v severnom poli dvojpolovej oceľovej zvonovej stolice. Má tanierovú korunu prichytenú k rovnej liatinovej hlavici. V hornej časti zvona z východnej strany sa nachádza nápis:

LALI BRATIA FISCHER V TRNAVE. R.
1932.

ktorý je z vrchnej strany lemovaný jednou plastickou linkou a zo spodnej strany jednou plastickou linkou pod ktorou sa nachádza dookola obiehajúci, opakujúci sa florálny ornament s motívom listov a kvetov s piatimi lupeňmi. Na západnej strane drieku zvona sa nachádza reliéf Svätoho Jozefa, ktorý v pravej ruke drží malého Ježiška a v ľavej ruke drží ľaliu. A na náprotivnej (východnej) strane drieku zvona nájdeme reliéf Ježiša na kríži. Prechod k úderovému vencu je zdobený dookola obiehajúcim, opakujúcim sa florálnym ornamentom s motívom listov, ktorý je z vrchnej strany lemovaný dvojicou plastických

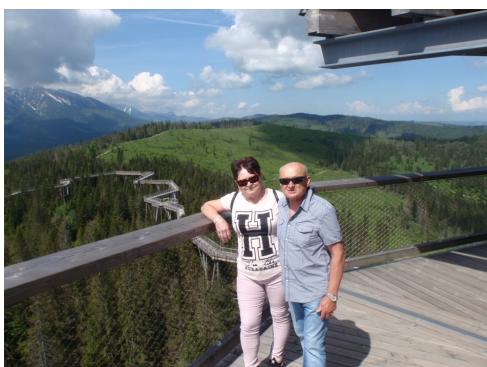
liniek. Na východnej strane úderového vencu zvona sa nachádza do zvona vrytý nápis:

K UCTENIU PAMIATKY SV. KRÍŽA
VENOVALI R. K. VERIACI V KOŠOLNEJ.
Zvon má padajúce priviazané srdce a poháňa ho elektromagnetická cievka, ktorá ho hojdá na strany východ a západ.

Matúš Sedlák

Poznávací zájazd seniorov

Na podnetu členov a výboru Združenia dôchodcov v Suchej nad Parnou, sme vybrali trasu poznávacieho zájazdu cez Stredné Slovensko do Vysokých Tatier v termíne 4.-6. júna 2019. Našim autobusom (Ivan Sokol) sme sa 4. júna vydali na cestu. Ako prvý sme navštívili **Benediktínsky kláštor v Hronskom Beňadiku**. Bol založený v r. 1075. Prvou stavbou bol gotický kostol a trojica svätých s krížovými klenbami. V r. 1483 dostal kláštor od kráľa Mateja Korvína relikviu Kristovej krvi. Má íst' o časť plátna šatky, ktorou Veronika utrela Ježišovi tvár pri krížovej ceste. Ústrednou časťou je chrámový kostol Panny Márie a sv. Benedikta. Pamiatkou je chrámový organ z r. 1714. Kláštor bol 15. mája 1965 vyhlásený za kultúrnu pamiatku. Pokračovali sme cez Banskú Bystricu ďalej do **Bystrianskej jaskyne**, ktorá je najväčšou jaskyňou južnej strany Nízkych Tatier. Sprístupnených je 750 m, 26 schodov, teplova cca 6 stupňov. Videli sme kvapľové útvary, zvonivé stalaktity, Baldachýn nad Riečišťom a Kováčsku vyhňu pred Peklom. Je tu aj Liečebná sieň, kde sa liečia horné dýchacie cesty u detí. Ubytovaní sme boli v Gerlachove pod Gerlachom (2655 m).

Druhý deň po raňajkách sme mali naplánovanú **Bachledovu dolinu a Chodník korunami stromov** v dĺžke 1234 m. Nádherný je pohľad z 32 m vysokej veže na Belianske Tatry, Pieniny a malebné Zamagurie. Cez Tatranskú kotlinu sme sa dostali do **Ždiaru**. Navštívili sme múzeum, kde sme zažili Goralskú svadbu v tradičných krojoch s našim účinkovaním. Naspäť sme sa zastavili v **Spišskej Sobote**. Od r. 1946 je mestskou časťou Popradu. Má zrekonštruované námestie spolu so zvonnicou, Mariánskym stĺpom a neskorománskym farským kostolom sv. Juraja z r. 1273 v ktorom sa nachádza vyrezávaný organ z r. 1662, široký 780 cm, má 814 písťal, 6 oltárov, ten hlavný je od majstra Pavla z Levo-

če. Navštívili sme aj múzeum. Tretí deň po raňajkách sme sa vydali na cestu domov. Stavili sme sa na **Štrbskom plese**, kde bol voľný program. Obedovali sme na salaši v Žiari, kde nám obed vybavil náš rodák Gusto Dudek a ešte nám prispel aj sponzoricky. Poslednou zastávkou bol **Rajec** a známe pútnické miesto **Rajecká Lesná**. Návštevníkov láka hlavne Slovenský Betlehem s pohyblivými postavičkami a Bazí-

lika Narodenia Panny Márie so sochou Frivaldskej Panny Márie zo 16. storočia. Čakala nás už len cesta domov. Poznávací zájazd splnil očakávanie všetkých. Zažili sme veľa krásneho a videli sme skutočne krásnu a bohatú história Slovenska. Ďakujem všetkým, ktorí akýmkolvek spôsobom prispeli, aby sa nám zájazd vydaril a šťastne sme sa vrátili domov.

Predsedca združenia František Oboril

Farské oznamy

Bohoslužby na september

rozpis je orientačný, rozhodujúce sú nedelné farské oznamy

Sv. omše v týždni

utorok až piatok v Suchej o 18.00
streda v Košolnej o 17.00
štvrtek vo Zvončíne o 17.00

Sv. omše v nedel'hu a vo sviatok

1. september – 22. nedel'a v cezročnom období
18.00 – Zvončín, v sobotu večer, s platnosťou na nedel'u

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

8. september – 23. nedel'a v cezročnom období
18.00 – Košolná v sobotu večer, s platnosťou na nedel'u

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

14. september – Povýšenie sväteho Kríža

07.30 – Košolná

15. september – Sedembolestná Panna Mária (nedel'a)

18.00 – Zvončín, v sobotu večer, s platnosťou na nedel'u

7.30 a 9.00 – Suchá;

10.30 – Košolná, hodová sv. omša

22. september – 25. nedel'a v cezročnom období
18.00 – Košolná, v sobotu večer, s platnosťou na nedel'u

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

29. september – 26. nedel'a v cezročnom období
18.00 – Zvončín, v sobotu večer, s platnosťou na nedel'u

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

6. október – 27. nedel'a v cezročnom období
18.00 – Košolná, v sobotu večer, s platnosťou na nedel'u

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

adorácia

V Suchej vo štvrtok po sv. omši do 19.00, na prvý piatok v mesiaci hodinu pred sv. omšou.

litánie

V Suchej v nedel'u popoludní o 14.15, prvú nedel'u v mesiaci po farskej sv. omši.

jesenné kátróvé dni

18., 20. a 21.9. sú kátróvé dni, obsahom je podávanie za úrodu.

Program národného pochodu za život piatok 20.9.

program pre dobrovoľníkov

BHD Life / diskusia

film

sobota 21.9.

BHD Life – diskusie a prednášky

Koncert za život

Veľtrh života – remeslá a služba

Festival angažovanosti

Sv. omša v Dóme sv. Martina

Život ma chytá za srdce – večerný kultúrny program

nedel'a 22.9.

10:00 – Sv. omša v INCHEBE

12:30 – sprievodný program

13:30 – hlavný program

14:30 – začiatok Pochodu

16:00 až 16:30 ukončenie

September 2019
cezročné obdobie

Ne 1 22. nedel'a v cezročnom období

- Po 2 Ingrida, rehoľníčka
 Ut 3 Gregor Veľký, pápež a učiteľ Cirkvi
 St 4 Rozália, panna a pustovníčka
 Št 5 Matka Tereza, panna, rehoľníčka
 Pi 6 Zachariáš, prorok
 So 7 košickí mučeníci

Ne 8 23. nedel'a v cezročnom období

- Po 9 Peter Claver, knáz
 Ut 10 Hildegarda z Bingenu, opátka a mystička
 St 11 Emilián, biskup
 Št 12 meno Preblahoslavenej Panny Márie
 Pi 13 Ján Zlatoústy, biskup, uč. Cirkvi

So 14 Povýšenie Sväteho kríža

**Ne 15 Sedembolestná Panna Mária,
 patrónka Slovenska (nedel'a)**

- Po 16 Kornélius, pápež, a Cyprián, biskup, mučeníci

- Ut 17 Róbert Bellarmín, biskup a učiteľ Cirkvi

- St 18 Jozef Kupertínsky (Kántry)

- Št 19 Január, biskup, mučeník

- Pi 20 kórejskí mučeníci (Kántry)

So 21 Matúš, apoštol, evanjelista (Kántry)

Ne 22 25. nedel'a v cezročnom období

- Po 23 Pio z Pietrelciny, knáz

- Ut 24 Bystrík, biskup a mučeník

- St 25 Kleopas

- Št 26 Kozma a Damián, mučeníci

- Pi 27 Vincent de Paul, knáz

- So 28 Václav, mučeník

Ne 29 26. nedel'a v cezročnom období

- Po 30 Hieronym, knáz a učiteľ Cirkvi

Kríž prináša pokoj do našich sŕdc. Všetka naša bieda je však v tom, že ho nemáme radi.

Jean Maria Vianney

Výročia, pripravované akcie

15.09. – hody v Košolnej (Povýšenie sv. Križa)

22.09. – 3. národný pochod za život

Júl a august v našej farnosti
krsty:

* 22.6.2019 Oliver Viktor Martinkovič, Košolná

* 18.6.2019 Leo Kalný, Nemecko

* 18.3.2019 Samuel Vančovský, Trnava

* 27.6.2019 Nikola Dostálová, Suchá sobáše:

27.7. Peter Broža a Lucia Dolnáková
pohreby:

+ 24.7. Jozefina Imrišková, Košolná, 84 r.

+ 22.8. František Taliga, Suchá, 66 r.

**Úmysly Apoštolátu modlitby
 na september 2019**

• Všeobecný: Za politikov, vedcov a ekonómov, aby spolupracovali pri ochrane svetových morí a oceánov.

• Úmysel KBS: Aby sa na príhovor Sedembolestnej Panny Márie uchovávala a rozmnožovala viera v našej krajine aj vďaka kresťanskej výchove našich detí v rodinách a školách.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
 Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Peter Škultéty, farár
 grafický editor: Daniela Zsigraiová
 náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
 v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
 Registrácia MK SR, č. 1/2001
 ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok